

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-ásziói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sínki, segesvári és szent-ágotthal kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő napoként 4—5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyöngyössy István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyilt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr., negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos garmond-sor vagy annak helye 5 Kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő. Nyilttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapesténé Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein s Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse Frankfurtban: Daube G. L. és társa hírdetési irodájában.

Táviratok.

Budapest, márcz. 17. A képviselőháznak ma rendkívül érdekes ülése volt. Az új kormány bemutatója lévén, a képviselői padok, valamint a karzatok is szorongásig megteltek. Midőn az ülés megnyitásával az új kabinet tagjai, élükön gróf Szapáry miniszterelnökkel, a terembe léptek, a többség őket lelkesen megéljenezte. A miniszterek kinevezésére vonatkozó legfelsőbb királyi leiratok előterjesztése után feszült várakozás között szót emelt Szapáry miniszterelnök s marcans, tömör vonásokban előadta a kormány követendő programját. A kormány — úgy mondá — a 67-iki kiegyezés alapján áll, melyet állandó műnek tekint; kívánja a meglévő jó viszony fentartását Ausztriával, nemkülönben Horvátországgal. A külügyi politikát illetőleg a kötött szövetségek fentartását hangsúlyozza; a pénzügyi politikára nézve a culturalis és közgazdasági érdekek istápolása mellett az elért egyensúlynak fentartása lesz a főszempont. Végül kiemelte, hogy az állami administratio behozatala a kormány programjának egyik sarkalatos pontja s azután kijelenté, hogy a többi miniszterek által már kifejtett vezéreszmék épségben tartása mellett az országot szabadelvű irányban fogja kormányozni. A honossági törvény revisiójára nézve az új kormány nem szándékozik előterjesztést tenni. — A miniszterelnök ezen utóbbi nyilatkozatánál a szélsőbaloldalon zugó moraj támadt, de a többség a program minden egyes pontját kitörő tetszésnyilatkozatokkal fogadta és beszédje végén Szapáryt percekig megéljenezte.

Ezután Irányi előadta, hogy ő és pártja a közjogi alapot, valamint az állami adminisztrációt ezentúl is ellenezni fogja, a honossági törvény revisióját pedig egész erélylyel megkövetelendi.

Apponyi, bár a miniszterelnök programjában több érintkezési pontot talált, mégis sietett kijelenteni, hogy ő és társai nem szándékoznak elhagyni az ellenzéki padokat. Ugy látszik, különösen nem tetszett Apponyinak az, hogy a szabadelvű párt mégis együtt marad és nem hajlandó telbomlani senki kedvéért. Egy-két 48-as ízü kitérés után némely kérdé-

sekben a mérsékelt ellenzék feltétlen támogatását helyezte kilátásba a kormány részére.

Szapáry az előtte szóló beszédére fellevé, néhány kiegészítő nyilatkozatot tett, mire Ugron Gábor a miniszterelnök szavait elesavarva, azt állította, hogy a kormány először programot csinált és csak azután keresett ahhoz pártot, többséget, a mi helytelen eljárás. Továbbá azt vitatta, hogy az állami administratio új pont a programban s végre hogy a kiegyezés nem tekinthető állandó műnek.

De Szilágyi igazságügyminiszter meggyőző erővel, fényes bonczoló elmével kimutató, hogy Ugron mindezekben téved és helytelen parlamenti axiomákat állítva fel, félremagyarázta a Szapáry által mondottakat. Az ország minden pártja részéről osztatlanul a legélesebb elméjű jogi capacitásnak elismert igazságügyminiszter után helyén valónak találta — valószínűleg egymagában — a felszólalást a szélsőbalnak másik alelnöke is. Szavaira, melyek az ünnepélyes momentum komolyságával élénk ellentétben voltak s melyekben két legfelsőbb kézirat ellenjegyzéséről szólt, senki, még saját pártja sem figyelt. — Szapáry pár szóval azonnal el is oszlatta a mesterségesen fölfújt közjogi aggályokat.

Ezzel a mai nagyérdékű bemutatkozó ülés véget ért. Az ülés folyama alatt Tisza Kálmán a jobboldali padsorok harmadik szakaszának második padjában, gr. Andrássy Gyula helyén foglalt ideiglenesen helyet. A többség tagjai folyton érdeklődő, kitüntető figyelemben részesítették.

A legközelebbi ülés szerdán lesz.

Budapest, márcz. 17. A főrendiházban szintén bemutatta magát az új kabinet. A legfelsőbb királyi leiratot a főrendek állva hallgatták meg. Ezután együttesen vonult be az ülésterembe az egész kabinet, melynek tagjait a főrendek élénken megéljenezték. Szapáry miniszterelnök előadta az új kormány programját, mely a képviselőházban elmondott programjának szóról-szóra megfelelt. Beszédéből csupán a honossági törvény módosítására vonatkozó megjegyzéseit hagyta ki. Ezután báró Vay Miklós elnök rokon-

szenves szavakkal üdvözölte az új kabinetet, mire az ülés befejeztetett.

Budapest, márcz. 17. Az új kormány a szabadelvű párt esti értekezletén bemutatta magát a pártnak. Ezen bemutatás alkalmával, melyen az új cabinet összes tagjai megjelentek, Szapáry miniszterelnök beszédében nagyon hangsúlyozta egy erős, kormányképes párt létezésének szükségét.

Tizenöt esztendő óta működésének minden lépésében az volt a célja, hogy ezen párt fennállása biztosíttassék. Midőn mai állását elvállalta, főleg azért tette azt, hogy lehetővé tegye a kormány megalakulását a párt kebeléből és pedig kizárólag a párt kebeléből. Programját már kifejtette volt a képviselőházban; ahhoz ragaszkodik s ez alapon kéri a párt bizalmát.

Azonban nemcsak erős kormánypárt létezése, de a kormány állandósága is szükséges. Épen ezért legfőbb törekvése lesz, hogy a kormányt a pártot együtt tartsa és a párt befolyását a közügyek vezetésére nemcsak a jelen országgyűlés alatt, de azon túl is biztosítsa. Hogy mindez lehetővé váljék, a kormánynak és a pártnak teljes bizalommal kell egymás iránt viseltetniük s az esetleg fölmerülhető nézeteltéréseket a párt kebelében kiegyenlíteniök. Csak így érhető el a szükséges állandóság. Ujból kéri a párt támogatását.

Szapárynak nagy lelkesedéssel fogadott beszéde után báró Podmaniczky Frigyes biztosította a kormányt a párt teljes támogatásáról.

Szapáry délután két órakor a belügyminiszteriumban elfoglalta hivatalát. Lukács államtitkár üdvözlő beszédére szívélyes szavakkal válaszolt, hangsúlyozva a belügyi tárca fontosságát, tekintettel a reform-munkálatok elvégzésére.

Gróf Bethlen András földmívelési miniszter ma szintén elfoglalta hivatalát.

Berlin, márcz. 17. Itt az a hír van elterjedve, hogy Bismarck herczeg ma benyújtotta lemondását.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Fővárosi pletyka.

Budapest, márcz. 15.

R. Igértem, hogy megírom, ha lesz „pletyka” Budapesten; ígértem, mert meg voltam győződve, hogy Budapest elég nagy már, hogy pletyka benne ne teremjen, s így soha nem jövök azon válságos helyzetbe, hogy ígéretemet be is kelljen váltanom! Keservesen csalódtam!

Tisza Kálmán pedig lemondásával azt hirdetvén, hogy az adott szót be kell váltani, még úgy is, ha beváltása ürügyül szolgál régi vágyaink megvalósítására, követem példáját s örömet beletörődöm a keserű kényszerűségbe, nem mondok le a jogról, melyet a szerkesztő ur felhívása által reám ruházott s megírom a pletykát.

Hogy nagy dolgon, országos dolgon kezdjem, szeretném az udvari ebéden kezdeni; miután ott jelen nem voltam, mit talán nem szükség igazolnom, olvasóm elhiszi, hogy hitelesen s megbízhatóan referálhatok róla. A kik ott voltak, ugyanis homlokegyenest ellenkező dolgokat mesélnek, tehát bizonyára nem igazat s ily körülmények között sokkal megbízhatóbb az

én tudósításom, ki nem mondhatom el: ezt láttam és ezt hallottam, mert sem nem láttam, sem nem hallottam semmit.

Fájdalom, nem kezdek azon, máson kell kezdenem.

Tisza lemondásának hírét Bécsből sürgönyözték meg budapesti félhivatalos lapjainknak, még a döntő minisztertanács előtt, persze lapjaink nem hitték el, se kormánypárti, se ellenzéki s félretették a sürgönyt; a késő esti órákban a tény igazoltatott s most kezdődött a hajszá a lemondás oka után.

A hazugot legjobban úgy vezetjük félre, ha igazat mondunk neki, s ebben kell okát keresnünk, hogy sokan nem akarták elhinni, hogy Tisza lemondásának közvetlen oka az, a mit ő maga mond annak.

A hajszá napokig eredménytelen volt, végre felfedeztek majdnem egyidejűleg, nem is egy, de két okot. E fölfedezés érdeme a mérsékelt ellenzék sajtóját illeti, mely megúván az általa uralt párt eddigi tértelenségét s önmaga unalmasságát, meglepő újdonságokkal lepte meg olvasó közönségét.

Tisza lemondásának egyik oka, hogy Hohenlohe herczeg főudmasternek gróf Károlyi Pista egy estélyén sikerült megtudnia, hogy Tisza Kálmán a Károlyi István és Apponyi Albert grófok számára

az udvari ebédre szóló meghívókat elsikkasztotta s helyettök (no ki hitte volna ezt Tisza Kálmánról!) maga ette meg mindkettőnek ebédjét!

Nagyon restelte, hogy ez az ő falánksága köz-tudomásává lett, s belátva, hogy ezek után ebédet amugy sem kap többé, hát lemondott.

Igaz ugyan, hogy az estély, melyen e szörnyű dolog megtörtént, pár nappal Tisza lemondása után esett meg s igaz az is, hogy a főudvarmester nem tud róla, hogy ez estélyen ilyesmiről akár csak szó lett volna is, de azért a dolog mégis igaz s a ki nekem nem hiszi, az olvassa el a „Pesti Naplót” s ha úgy sem hiszi el, akkor nem segíthetek rajta.

Ez volt aztán oka és csakis ez, mint a Napló állítja s ha a Napló állítja, úgy bizonyára igaz is, hogy más napra a két gróft rögtön meghívták udvari ebédre, s a'apos értesülésem szerint mindkettő, de kivált Apponyi gróf, kit a Tisza Kálmán okozta hosszas koplalás tett oly soványvá, a milyennek mindannyian ismerjük, alaposan jóllakott.

Nemcsak hogy megebédeltették, de ebéd után még meg is mosdatták, a mi egész rendkívüli kitüntetés, s nem mindenkivel szokott megtörténni, a kit udvari ebédre hívnak.

Az ebéd utáni mosdatás — a vidéki olvasó ta-

Belföld.

Tisza Kálmán lemondása.

A képviselő ház márczius hó 13-iki ülésében bejelentette Tisza Kálmán, hogy a kabinet beadta Ő Felségének lemondását s kérte a házat, hogy az új miniszterium megalakításáig, mi rövid idő alatt megfogy történni, üléseit függeszse fel.

A miniszterelnök erre lemondásának okait fejtegette ki remek beszédben, melynek veleje, hogy ő december 11-én a házban adott ígérete által magát köthetett érzi, mindannak dacára, hogy a később történtek ígérete beváltását lehetetlenné tették. S ámbár joggal érezhetné magát ígérete alól feloldott-nak épen az azóta lefolyt események által, önérzete megköveteli, hogy személyére nézve levonja a tény-állás ennsquentiáját s beadta lemondását.

Kijelentette, egyúttal azt is, hogy december 11-iki ígéretét, előleges értekezlet s úgy elvtársai, mint miniszter-társai véleményének előleges meghallgatása nélkül tette s hogy ez tehát csakis ő reá magára s senki másra kötelezőnek nem tekinthető.

A miniszterelnök után Irányi Dániel emelt szót, ki végnélküli beszédben sorolta fel Tisza azon bűneit, (lásd utolsó számunk vezércikkét) melyekről ez alkalommal szólni nem akar, s végül örömet fejezte ki Tisza lemondása fölött.

Tisza Kálmán miniszterelnöknek e beszédre adott polemikus válaszában örömmel veszi maga részéről tudomásul, hogy ama párt, melynek nevében Irányi szólott, iránta való érzelmeit 15 év alatt nem változtatta meg. Bizalmatlansági szavazat volt első s utolsó nyilatkozatuk.

A szabadelvű pártban a miniszterelnök ugyan-aznap este 5 órakor bucsuzott volt. Fényes beszédjében fejtegette, hogy mely okokban keresi ő viszonyainknak az utolsó 15 évben történt oly örvedes consolidálását; kifejti, hogy ép azért ő a mint megszűnt a kormány elnöke lenni, nem maradhat vezetője a pártnak sem.

Buzdítja társait a további összetartásra s kéri, hogy egyszerű közharczosnak vegyék fel őt is soraikba.

Jó kai Mór tartalomdus, gondolatokban s szónoki szépségekben egyaránt gazdag beszédben felelt a bucsuzó miniszterelnök beszédére. Fejtegette a Tisza-korszak nagy alkotásait s ostorozta az ellenzék eljárását ezzel szemben s azon eredményre jut, hogy valójában méltatni a hivatalától megváltó miniszterelnök érdemeit csak a történelem illetékes s az megfogja örökíteni emlékét.

Azon óhajjal, hogy a magyarok Istene soká tartsa meg még Tisza Kálmánt, zárta be szünni nem akaró „éljenek“ közt nagyhatású beszédét.

Végül báró Podmaniczky Frigyes pártelnök rövid, de szívből fakadt egyszerű beszédben üdvözölte a párt legifjabb közkatonáját, kinek hoszsza, boldog életet kíván.

A bucsúünnepély egyúttal a párt tántorithatlan solidaritásának nyilvánulása volt.

lán nem egészen tájékozott ez iránt — keleti udvari szokás, olyas valami, mint az a bizonyos fekete leves, melylyel egykoron szegény Tökölyi Imrét vendégelték meg.

De a hasonlat sántikál; a jó Tökölyi ugyanis nem számított arra, hogy ama nevezetes temesvári ebéd után letartóztatják; a nemes gróf ellenben az udvari ebédre azon szent meggyőződéssel ment, — büszkén mint Afrika sivatagjának királya — hogy letartóztatják s vörös bársonyszékbe ültetik; pedig csalódott, haza eresztették gyalog, azaz fiakkereken s nem hasonlított többé oroszlánhoz, de inkább egy megmosdatott —, pardon, nem vagyok ellenzéki s így nincs jussom megmondani, a mit gondoltam.

Alig kevésbé érdekes Tisza bukásának a „Pesti Napló“ által ünnepélyesen leleplezett második oka.

Károlyi Pista grófnak egy beszédje, a melyet ugyan soha el nem mondott, melyet el sem fog mondani soha, de melyet ha elmondhatott volna, Tisza okvetlenül megbukott volna.

És mert Tisza neszét vette, hogy Károlyi Pista gróf egy oly beszédet készítet, mely őt okvetlenül meg fogja buktatni s hogy a beszédet már két hét óta könyvélnélküli is tanulja, sőt mi több, felfogadta Nagy Imrét, a nemzeti színház pathetikus szavalóját s Váradi Antalt, a hamis pathos nagymesterét, a szini képezde e kitűnő két tanárát, kik naponta több óra hosszat gyakorolják vele e beszéd hatásos előadását, mindezt — mint fentebb mondók Tisza megsejtén, vagy megérezte, hogy mulhatatlanul bukik ha e még el nem

Külföld.

Ha a francziák minisztereikre nézve a magyar nyugdíjtörvényt hoznák be, a budgetet aligha terhelnék meg vele, mert a köztársaság miniszterei nem igen szokták addig megtartani állásaikat, hogy tényleg a nyugdíjigényhez szükséges szolgálati időt ki-mutathassák. A senatus egy váratlan szavazata f. hó 14-én újra halomra döntött egy miniszteriumot. Noha csak pár nappal ezelőtt fényes győzelmet aratott a Tirard-kormány a boulangéristák felett, mégis mindenki meg volt győződve, hogy sokáig nem állhat már fenn; de ezt a gyors bukást senki sem várta. Tirard bukásának sok egyében kívül Constantans visszalépése volt az oka. Az alkalmi ok a senatusnak egy meggondolatlan védvamos határozata. Az új miniszterium alkotásával Carnot elnök Freycinetet bízta meg. Ennek sikerült az energikus és a kamarában meglehetősen népszerű Constant miniszteriumának újra megnyerni. Lehet, hogy az előbbi miniszteriumból csak két tag válik ki, t. i. Tirard elnök és Spuller külügyminiszter, a többi miniszter megmarad.

A berlini konferencia f. hó 15-én megnyílt. A konferencia tagjait a császár nevében Berlepsch porosz miniszter üdvözölte. Elnöknek Berlepschet, helyettesének Magdeburg államtitkárt választották. Jegyzők lesznek Fürst, követségi tanácsos, Dumaine, francia követségi titkár és gr. Arco német követségi titkár. Az ülések reggeli 11 órakor lesznek s a tárgyalásokra vonatkozólag a konferencia idejére elhatározták a titoktartást.

Brassó megye közigazgatási bizottságának ülése márcz. 17-én.

A közigazgatási bizottság tegnapi ülésén Roll Gyula alispán elnöklete alatt az összes bizottsági tagok részt vettek. Elnöklő alispán bejelenti, hogy gróf Bethlen András jeles főispánunk földmívelési miniszterre történt kineveztetése folytán a vármegyei tisztikar elhatározta, hogy tőle egy legalább három tisztviselőből álló küldöttség által kíván elbucsuzni s illetőleg őt új magas állásában üdvözölni, egyúttal pedig emlékül az összes vármegyei tisztviselők fényképeit tartalmazó diszes albumot fog neki átnyújtatni. Kapcsolatban ezen jelentéssel alispán felszólítja a bizottságot, hogy ezen kérdéshez a maga részéről is szóljon hozzá.

Schnell Károly bizottsági tag véleménye szerint nem szenved kétséget, hogy az alispán nyilatkozata minden bizottsági tagnak szívéből fakadt s a közg. biz. tagjai, mint a kik oly közvetlen érintkezésben állottak volt főispánunkkal, örömmel ragadják meg az alkalmat hasonló érzelmeiknek nyilvánítására s azért indítványozza, hogy határozassék el, miszerint a közg. bizottság feliratilag adjon kifejezést tisztelt főispánunknak tőlünk való megváltása fölötti őszinte sajnálkozásának, de egyúttal abbeli igaz örömnöknek is, hogy nagy érdemei elismerésül oly fontos és magas polczra helyeztetett. Ezen felirat kézbesítése céljából pedig a választott bizottsági tagok közül legalább

mondott beszéd elmondottá lesz; vagy pedig megirigyelte Károlyi Pista gróftól beszédje hatását s annak elmondhatását lemondása által gonoszlelkűen megakadályozta.

De Károlyi Pista gróf megboszulta magát s a beszédet, melyben Tisza oly bűneit ostorozza, melyeket az el foghatott volna követni, ha időközben nem mond le, kinyomatta a „Pesti Napló“-ban. A könyvélnélküli tanulás ugyan mindenesetre kárba veszett, de mikor Károlyi gróf udvari ebédre ment, kinyomatott beszédjének egy példányát, a Napló teljesen hiteles értesülése szerint, diszruhája zsebében magával vitte. Meg akarta mutatni, ha kérdik tőle, hogy miért bukott meg Tisza.

De nem kérdezték meg tőle!

Mielőtt elvégezném, még egy pletykát mondok el; elpletykázom mily képet hoz legközelebb a „Bors-szem Jankó.

Két familiából összetákolt cigánybanda csin-czog keservesen; az öreg ur, a házi gazda nézi, nézi, s busan hallgatja, végre megszólal: „Berezi cigány te, ez keserves muzsika; de ha már összeszerződött ezzel a másik bandával, a melyiknek minden tagjánál másfél fejjel hosszabb vagy, mért contrázol, mért nem vagy legalább te a primásuk?“

Berezi cigány: „Kérem alásan, nagyságos téns uram, hiszen minden nótát gikserrel kezdek, még sem akarnak megtenni primásnak.“

Ez a mult heti fővárosi pletyka.

három tag csatlakozzék a tisztviselői kar küldöttségéhez.

Az indítvány egyhangulag elfogadtatván, a felirat szerkesztésével az alispán és főjegyző bizattak meg. A küldöttségben való részvételre 3 tag azonnal jelentkezett s többen csatlakozásukat kilátásba helyezték, azon óhajuknak adván kifejezést, hogy a küldöttség mihamarább utnak induljon.

A közg. bizottsági ülés többi — kevésbé fontos — tárgyairól ma helyszüke miatt nem referálhatunk.

Márczius 15-ének ünnepe.

Immár negyedszer ünnepelte meg városunk, illetőleg s ezt fájdalmasan emeljük ki, csakis annak lelkes magyarsága, a hazánk minden rendű és nemzetiségű polgárára ugyanazon áldást árasztott szabadság-ébredés évfordulóját, melynek emlékét márczius hó 15-ikéhez kötjük.

Az „Európa“ nagy termét, mely ez alkalomból stylszerű szép díszben tündökölt, zsufolásig töltötte volt meg már a városunk minden rangú s rendű lakóiból álló ünneplő közönség, midőn pont 11 órakor Kölcey „Hymnus“-ának remek előadásával, társadalmunk méltán bevezetett gyermeke: a Dalárda nyitotta meg az ünnepélyt.

A dal elzengése után Koós Ferencz kir. tanácsos, mint az ünnepélyt rendező bizottság elnöke emelt szót, s röviden vázolván annak jelentőségét és magasztosságát, mely bár semmi törvény által nem decretáltatott is nemzeti ünnepé, mégis annak jelentőségét vitva ki magának a Kárpátoktól az Adriáig, az ünnepélyt megnyitottak nyilvánítja.

Az elhangzott lelkes éljenek után Baráczy Sándor, a róm. kath. főgymnasium kiváló tehetségű tanára emelt szót, s lelkes, szent ihlettől átszellemült hangon ecsetelte az 1848. márczius 15-kén a Femínger kávéházban, a muzeum oszloposarnoka alatt s a Landerer nyomda előtt lefolyt eseményeket, élesen ostorozva egyúttal azokat, kik történelmünk e legdicsőbb napjának eseményeit kicsinyelni merészlik, kik törpe létükre nem látják, hogy a magyar szabadság csak itt születhetett s nem diplomaták között. Felsorolta ezután e nagy eseményben résztvettek neveit, elhangoztatta újra a szabad sajtó első termékét: Petőfi gyűjtő „Talpra magyar“-ját s az emlékeztető 12 pontot, vázolta Tancsics szabadon boesátását s végül a hallgatóit könyekre fakasztó szavakban mondott köszönetet ama nagy eszmék mártýrjainak és az ünnepélyünkön is még résztvevő honvédbajnokoknak.

A meggyőződés szent hangján előadott gyűjtő beszédnek a hallgatóságra gyakorolt hatása valóban elementáris volt s perczek multak, míg a lelkes éljenzés s a szünni nem akaró tapsvihar elhangzott, mire ismét a dalárda foglalta el az emelvényt és Lányi Ernő „Népdalegyvelegét“ énekelte el, melynek alkalmoszerű refrainje: „Mi neked fáj, nekünk is fáj: ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos“ szünni nem akaró éljennel s ujrával fogadtatott.

Dalárdánk e hangulatos s lelkes előadását Binder Jenő főreáliskolai tanár szavalata követte, ki koszos költőnknek „A magyarok Istene“ című himnusz-szerű, Petőfinak lángoló hazaszeretetét oly ragyogóan kifejező dalát adta elő. Eddig Bindert csak kitűnő énekesnek ismertük, ki énekével tudja hallgatóit elragadni; ez alkalommal ép oly kitűnő szavalónak is bizonyult, kinek, ha ez egyáltalán lehetséges volt még, sikerült hallgatói ünnepi hangulatát, az ünnepély nagy jelentősége iránti érzetét szent áhitatig fokozni.

Az ünnepélyt a dalárda fejezte be Szotyori Nagy Károly „Talpra magyar“-jának előadásával. Az előadás ismét kitűnő volt, s ha a dal kellő hatást nem tett, úgy ez egyedül a nagyon szerencsétlen dallamnak tulajdonítandó, melynek vontatott rythmusa semmikép sincs összhangban a lelkesedést szikrázó, villámokat szóró, vihként tomboló szöveggel.

Az ünnepély, melyen a protestáns nőegylet, a polgári kör, a kereskedő s iparos ifjak egyesülete testületileg vett részt, méltó volt azon nagy nap jelentőségéhez, melynek dicső emlékét hivatva volt az áhitatos hallgatókban felidézni.

Este az ünneplő közönség egy része, körülbelül százan banpuettre gyűlt össze ugyancsak az „Európa“ termében.

T a n ü g y.

Egy új tanügyi lap.

Vettük a Józsa Mihály szerkesztésében, többek közreműködésével megjelenő „Iskola és Szülőház“ mutatóvány-számát. Nem kérdjük, szükség volt-e egy új tanügyi lapra, mert meg vagyunk győződve, hogy

hogyan helyes vezetés mellett ez is a többiek mellett hivatását be fogja tölteni. Célja „a brassómezei hivatalos tanítótestület tagjai között összekötő kapcsolatot létesíteni, ... a néptanítói névnek elismerését és tisztelgetést kivívni ... másrésztől fokozottabb és általános érdeklődést kelteni fel az általános tan- és nevelésügy tárgyában.” Tökéletesen egyetértünk ezen szép programmal és elismerjük, hogy az első szám melyben két nagyobb dolgozat indul meg, elég változatos és tartalmas, de nem hallgathatjuk el köteleinket az iránt, célszerű-e egy havonként kétszer egy ivnyi terjedelemben megjelenő folyóiratban oly nagyobb értékeket közölni, melyek ismételt megskatitást tesznek szükségessé. E tekintetben három folytatásnál tovább nem szabadna terjeszkedni s ajánlanók speciális címmel kisebb fejezeteket egészen

Végleges ítéletünket természetesen a biztató kezdet folytatásától tesszük függővé. Nem volna-e célszerű a „Vegyesek” rovatában megjelent és megjelenő hivatalos adatokat kellő számozással egy külön „Rendelekek tárában” összefoglalni? A sötétké boríték ellen ugyan nincs paedagogiai ellenvetésünk, de megvalljuk, hogy pl. a világos sárga vagy szürke szín kellemesebb benyomást kelt és az olvasást is megkönnyíti.

Az „Iskola és Szülőháza” előfizetési ára egész évre csak 2 frt. A szerkesztő lakása: Brassó, bolonya 347. sz., a pénztárossé: Brassó, bolonya 318. sz.

Nagy-szebeni krónika.

(Nemzeti színészet. — Az ev. ref. egyházközség hangversenye. — Időjárás.)

(D-o-r). Március 11-én olyan szokatlan színházi esténk volt, a melyre a szép szánu közönség nem számított, s a társulat eddigi szerepléséből következtetve, nem is számíthatott.

Kezdődött azzal, hogy a szokott pontosság helyett még a zenekar is csak egynegyed 8-kor fogott hozzá a bevezető zenéhez. A közönség nagyon türelmetlenül várta az előadást. Végre elkezdődött az ugynevezett francia vigjáték: „Napam asszony”, a melyet Paulay fordított. Rettentő unalmas jelenetekkel nagy nehezen lejárt egy felvonás.

Azt kellett hinnünk, hogy ez volt az első próba ebből a szerencsétlen szörnyszülőttől. Egyik szereplő a másikéba vágott, a nélkül, hogy a saját maga részét tudta volna. Még hosszabb várakozás után megszólalt a felvonásközbeli zene, nagy vontatva felhúzták a függönyt, elkezdődött a második felvonás, a melyben a főlebbi hibához hozzájárult, hogy a színen levők kifogták a szóból, mert sehogy sem akart bejönni, a kire vártak. Kinos szünetek, össze-vissza hadarások után valahogy véget ért a második felvonás is; hanem aztán nem volt csoda, ha ilyen előzmények után ott kellett hagyni az előadást. Mi volt az oka e sajnálatos készületlenségnek, zavarának? Nem kutatjuk, de nem kérünk belőle többször. Miért kellett ilyen sületlen férczművel előállani? Nem tudjuk, de ajánljuk, hogy a darabok megválasztására nagyobb gond legyen fordítva ezután.

Elismeréssel kell adóznunk a városi zenekarnak, a mely bevezetőleg kitűnően játszotta Dopler „Ilka”-nyitányát Hermann karnagy vezetésével. Meltán aratott tapsokat.

Örömkre szolgál azonban az az éles ellentét, a mely az itt említett és a március 12-iki est között van.

Karczag Vilmos drámája, a „Hitves” került szíre e napon. Ez volt az első dráma, mióta színészeink itt vannak s az „Ideges nők” kivételével az első oly darab, a mely széptani szempontból kiállja a kritikát. Szinte jól esett a többnyire üres operettek után ily kielégítő, megnyugtató ponthoz érünk.

Nem ezt akarjuk ezzel mondani, hogy a „Hitves” talán új lélektani mozzanatokat tár föl és fejt meg, hiszen a mi benne megvan, azt számos jó dráma keretében mind föltaláljuk, de a mű cselekvényszövés tekintetében mintaszerű; már az első felvonás egyszerre meghódít, a bonyodalom ügyesen fejlődik, a kibontakozás távol minden erőszakosság nélkül a lehető legtermészetesebb és legigazságosabb, a jellemek alakulása teljesen megokolt, a külalak kifogástalan, az előadás és nyelv a drámához méltó magaslalon áll.

S a szereplők, mintha az előbbi borzasztó est tökéletes elfeledtetésére szövetkeztek volna, minden követelést kielégítettek. Egymást érte a műben a szebnél szebb jelenet s az összevágó, biztos előadás becsületére válik az egész személyzetnek. Feledhetlen, kedves emlék lesz közönségünknek ez az előadás, a mely nagyobb közönséget érdemelt volna meg.

A városi zenekar a Rákóczy nyitányt valódi művészettel, hatással adta elő bevezetése képen.

13-án a „Cornevillei harangokon” volt

a sor. Hanem ez megint csak közepes előadásban részesült s ezuttal úgy vettük észre, nem a társulat, hanem a zenekar hibájából. Zenészeink nagyon rosszul voltak disponálva, magán- és ensemble-részeknél egyaránt elmaradtak vagy elkéstek, sokszor nevetséges bábeli zavart okozva.

A szereplők közül ki kell emelnünk Bácskay k. a.-t, a ki vervevel személyesítette Serpolettet, Szekeres énekét: „Midőn utaztam” az 1. felvonásban, a mely kifejezéssel teljes volt, s mindenk fölött Mezeyt, a ki oly genialisan ábrázolta Gáspár apót, hogy bevált volna bármely színpadon s kinek nagy jelenete kétszeres kihívásra készítette a közönséget. Cservári k. a. csak nem akar leszokni hangja reszkettetéséről.

Kíváncs voltam még először az, hogy a sugó halkabban teljesítse feladatát, mert így rendkívül rontja a hatást, másodsor, hogy a színház jobban legyen fűtve.

Közönség nagy számban jelent meg.

Az ev. ref. egyházközség, értesülésünk szerint, húsvét második napján tartja meg jóhírű hangversenyét s erre előre is föl hívjuk közönségünk figyelmét.

A tél végre is beadta derekát, a nagy mennyiségű hó és jég töredezni kezd, az utcák gyorsabb és alaposabb takarítása nagyon kívánatos volna. A téli kabátok évadja, úgy látszik, lejárt valahára s ha így fejlődik az idő, pár nap alatt szép tavaszi napokra ébredünk.

S z i n h á z.

Szombaton a „Mikádó”-t adták elő, mely vonzó hatásából még nem veszített el semmit. Az előadás úgy összességében, mint részleteiben igen jól sikerült, mit a közönség szívesen el is ismert.

Vasárnap a „Varrónő” című bohózat került sorra. A darab maga még bohózatnak is meglehetősen gyenge s csakis oly kitűnő előadásban, mint a tegnapi volt, válik élvezetessé. Wolf-Seletzkyné a czimszerepet kitűnő kedvvel játszotta; ő öntött pezsgő életet az egészbe s magával ragadta a többi szereplőket is. Különösen sikerült azon jelenete, melyben a vén anyókat ábrázolta. Méltó társa volt Indra, ki — mint rendesen — szikrázott a humortól; ő is meglepő hűséggel adta a köhécselő nagypapát. A többi szereplők is — Robe k. a., Müllerné, Swoboda, Berger — derekesan helyt állottak. Végül még megemlítjük, hogy a különböző énekszámok — jobbára couplettek — igen nagy tettségben részesültek. Az előadást telt ház nézte végig.

Tegnap — mint a színlap jelzi — közkíváncsra Mártha, Flotow operája adatott elő és pedig alig két hét alatt másodsor. Az opera előadásáról első alkalommal behatóan megemlékeztünk s azért mostan csak utalunk az akkor mondottakra.

N A P I H I R E K.

Személyi hírek. A király ő Felsége, Lénart Imre marosvásárhelyi kir. ítélőtáblai bírónak, saját kérelmére történt nyugdíjaztatása alkalmából az igazságszolgáltatás terén hosszú időn át teljesített buzgó szolgálataiért, legf. elismerését méltóztatott nyilvánítani. — A kereskedelemügyi miniszter Dankmaringer Gyula brassói államvasuti állomásfőnöknek szolgálatában kifejtett buzgó tevékenységeért elismerését nyilvánította.

Fillérestély. A brassói magyar protestáns nőegylet holnapi fillérestélyére, mely ez évadban az utolsó lesz, s melynek részletes programját utolsó számunk hozta, ismételt felhívjuk a közönség figyelmét. Már a műsorba felvett kis színdarabban szereplő 9 bábé, kiknek névsorát itt adjuk, érdemes lesz a megtekintésre. A gyermekek névsora nagyság szerint: Gyárfás György, Kovács Emília, Császár Jenő, Cserei Ödön, Császár Terka, Nagy Gyula, Borosnyai Jánoska, Kovács Gyula és Fink Tibor.

Képkiallítás Brassóban. Rendkívül örvendetes hírrel lephetjük meg ez alkalommal t. olvasóinkat. A mint ugyanis teljesen megbízható forrásból értesülünk, mozgalom indult meg városunk intelligens köreiből az iránt, hogy Kolozsvár, Arad s más nagyobb vidéki városok példáját követve, az „Országos Magyar Képzőművészeti Társulat” Brassóban is a tavasz folyamán képkiallítást rendezzen. A mozgalom élén városunknak minden jóért, szépért és nemesért lelkesedő polgármestere áll s már maga ezen körülmény teljes garantiát nyújt a legfényesebb sikerre.

A képzőművészeti társulat az előzetes megkeresésre a legnagyobb szívélyességgel hajlandónak nyilatkozott a képkiallítás rendezésére s így remélhető, hogy városunk és vidékünk közönsége nemsokára oly műlvezetben fog részesülni, minőt Brassó még eddigelé nem nyújtott volt.

Rendőri hír. Pénteken, e hó 14-én a főtéren 2 hectoliter bab találtatott, mely a városkapitányságnál átvehető.

Hymen-hír. Bukaresti Aladár dicső-szentmártoni földbirtokos a napokban jegyezte el Heil József újpesti nagy-iparosnak kedves és szetettreméltó Irén leányát. Sok szerencsét kívánunk a megkötendő frigyhez!

A zernesti cellulosegyár ünnepélyes megnyitása f. hó 15-én ment végbe, nagy és szép közönség jelenlétében. Tudósítónk a megnyitásról a következőket írja: A gyár maga közvetlen a Királykö alatt fekszik, szemben a Bucecsessel, melynek főbejáratánál a gyár összes hivatalnokai, élükön Lang és Felter igazgatóikkal fogadták a Budapestről, Brassóból és a vidékről érkező vendégeket. Az igazgatóság részéről megjelentek örgróf Pallavicini Ede, Kornfeld Zsigmond, Maurer Viktor, ott voltak továbbá dr. Takács Lajos, a hitelbank tanácsosa és Asbóth Emil műegyetemi tanár Budapestről, Pókay tábornok, Zalay huszár ezredes, Brennerberg polgármester, Obert ev. lelkész Brassóból és még mások. A vendégek és a küldöttségek tagjai a teljes működésben levő gyár megtekintése után, a mely utjokban őket Völkner Károly mérnök és a gyár igazgatói kalauzolták, a gyár helyiségben rendezett ünnepi ebédre gyűltek össze, melyen a felköszöntök sorát örgróf Pallavicini nyitotta meg, éltetvén ő Felségét, Magyarország királyát, a magyar kormányt s annak együtt legkiválóbb tagját Baross Gábor kereskedelemügyi minisztert, mint a kinek a magyar ipar létesülését köszönheti. Utánna Maurer Viktor Pókay tábornokot és Zalay ezredet köszöntötte fel, mint a hadsereg jelenlévő képviselőjét, Pókay a gyár igazgatóságára és annak elnökére Pallavicini örgrófra, Kornfeld igazgató Brassó- és Fogaras megyékre, valamint Brassó városára s azok jelenlévő képviselőire, Völkner gyári mérnök a jelenlévő egyházi személyekre, Obert ev. lelkészre és Metian esperesre, hr. Szentkereszt Béla Kornfeld igazgatóra, Obert brassói lelkész Magyarországra, Völkner a magyar hitelbankra, mint a melynek az ország már sok virágzó gyárat köszönhet, s ezenkívül még többen mondottak felköszöntőket. S mindezek végeztével a küldöttségek és a vendégek azon meggyőződéssel hagyták el a gyárat, hogy az ország a zernesti cellulosegyár létesítése folytán egy étetreváló, ügyes berendezési és erdőgazdasági szempontból is nagyon fontos iparvállalattal lett gazdagabbá.

Idegen kezekbe került levelekkel való eljárásra nézve a kereskedelmi miniszter a következő figyelemztetést bocsátotta közre: A leggondosabb kezelés mellett is előfordul, hogy egy-egy levél, vagy levelezőlap valamely összehajtott hirlapba vagy más, le nem zárt postai küldeménybe becsuszik és azzal együtt kézbesítetik, vagy a rendeltetési helyen lakó ugyanazon nevű egyének hiányosan címzett levelezési falcseréltetnek, vagy pedig a levélfiók bérlők levelezései a gyors munka közben tévedésből nem a megfelelő fiókba osztatnak be. Az ebből eredő kellemetlenségek kikerülése érdekében felkérem a közönséget, hogy levelezéseit pontos és kimerítő címmel lássa el, a netán tévesen kézbesített levelet, levelezőlapot a kézbesítő közegnek (levélhordó) azonnal adja vissza, (ha a levél netán véletlenül felbontatott, ezen körülményt a boríték hátsó részén jegegyezze fel); ha pedig a kézbesítő közeg már eltávozott volna, a tévesen kézbesített levelezést a postahivatalhoz jutassa. Elegendő e célra a levelet stb. néhány felvilágosító sorral a postahivatalhoz címzett borítékba helyezni és bérmentetlenül bármely levélgyűjtő szekrénybe dobni. — Budapest, 1890. február 28. Baross, s. k.

A megzavart emésztés. (székrekedés) komolyabb következményeket vonhat maga után, mint az e bajban szenvedők legtöbbje gondolja. Oly kór-tünetek s fájdalmak: mint vér-törődés, szédülési rohamok, fejfájás, szívdobogás, felfuodás, étvágytalanság, lankadatlan-ág, stb. jelentkeznek, a nélkül, hogy az ember tudná az okát. Azonban, ha a gyógyszerterákiában kapható, Brand Richard gyógy-sze-ez-féle valódi svájci lapdacsok (egy doboz ára 70 kr.) használatával a megzavart emésztést rendbehozzák, az a bajból eredő körülményeket is elenyésztjük. De mindig csak is n fehér keresztrel veres mezőben, s Brandt Richad névalírásával, mint védő jeggyel, ellátott dobozokat kell kérni.

„Budapesti Hirlap.”

(Szerkesztők és lapfőlapadonosok: **Csukási József** és **Rákosi Jenő**.)

A „Budapesti Hirlap” újévi pályafutása tizedik évébe lépett. Az elmúlt évek óriási haladás korszakát alkotják a magyar zszurnalisztika történetében és a „Budapesti Hirlap” talán elfoglaltság nélkül mondhatja magáról, hogy övé az első és e korszak megindításában, mely a magyar sajtót a legmodernebb és legkitünőbb európai sajtó magaslatára emelte. A „Budapesti Hirlap”-ot ebbeli törekvésében hétről-hétre, hónapról-hónapra, évről-évre, szakadatlanul nagy arányokban növekedve, támogatta Magyarországi intelligenciája: a világ legfogékonyabb, legméltányosabb és ragaszkodásban leghűbb közönsége. A decennium küszöbén elmondhatjuk, hogy a „Budapesti Hirlap” a művelt magyar újságolvasó közönség mandatáriusa. E megbízás óriási erkölcsi súlyával vesztünk részt a vélemények harcában és a közdolgok intézésében. Hogy milyen sikerrel, arról az elmúlt és a jelen viszonyok legékeesebben tanuszkodhatnak. A védelmi vita alatt, az alkotmány- és nemzetellenes kísérletekkel vívott elszánt küzdelemünkben, valamint a ferde pártviszonyokból eredt fonák helyzetek kritikájában, melyek okai és forrása a jelenlegi válság, a „Budapesti Hirlap” minden egyes száma a nemzeti jogok és aspirációk diadalmas hőeként szállott sikra. A közönség érezte, hogy lapunkban a legőszintebben, legbátrabban és legelszántabban nyilatkozott meg a közérzület szava. És a mikor a közönség napról-napra lavinaként növekedő tömegével segítségünkre és támogatásunkra jött: a „Budapesti Hirlap” döntő erővel működött közre a vitás kérdések megostromlásában, a politikai fordulat és az új események előkészítésében. A pártoktól független, csakis a közérdek által vezérelt és saját becsületes meggyőződésünktől diktált működésünk akkor érte el legszebb jutalmát, a mikor minden igaz magyar ember a „Budapesti Hirlap”-ban kereste és találta a nemzeti ügyek legfáradhatatlanabb, legszívósabb és legvehemensbb védelmét.

Legbuzgóbb iparkodásunk, hogy a „Budapesti Hirlap” a jövőben is az maradjon, a mi volt, a mi nekünk indult, a mely irányban hatalommá növekedett, a miben az elsőséget nem engedheti át soha senkinek: a legmagyarabb újság, tartalomban, lélekben, szóban egyformán. A legmagyarabb újság és mint ilyen a nemzeti érzület leghűbb tolmácsa, ébresztője, izgatója, és ha kell, lángba borítója. A legtisztább tudatossággal hirdetjük és valljuk, hogy olyan időkben, a mikor a nem-

zeti eszme fajfentartó és államalkotó erővel érvényesíti magát mindenütt, hogy ugyanakkor nemcsak jog, hanem kötelesség nekünk magyaroknak a szovinizmus lelkesedésével, sőt türelmetlenségével szolgálni a nemzeti irányt mindenben és mindenkor. Ez a mi programunk.

E programunkkal nekünk adott igazat a magyar közönség, mely semmitől sem irtózik inkább, mint a szintelen és lelketlen kozmopolitástól, a hamisságokra és az elmék megtévesztésére alkalmas czífra jelszavaktól; nekünk adott igazat, midőn lapunkat szinte hihetetlen mértékben felkarolta és egyre jobban terjeszti.

E programmal folytatjuk a jövőben is mindennapi munkánkat a közügyek szolgálatában. Folytatjuk erősen fegyverkezve a nagy tusákra, a melyek a közeljövőben a nyilvános élet minden munkására várnak. A nemzeti munkából részt kérünk és részt fogunk benne venni legjobb tehetségünk szerint, pártolva és támogatva mindent, a mi szükséges, életképes derék és jó; ostromolva, üldözve mindent, a mi ezáltal, félszeg és beestelen. Ebbeli szándékunkban nem fog bennünket korlátozni semmiféle személyi tekintet, párt- és hatalmi érdek és nincs az a politikai fordulat, melynek kedvéért és érdekében pártatlanságukat és elfogulatlanságukat csak egy pillanatra is feladnók.

A szigorú objektivitás útját fogjuk követni a zszurnalisztika minden egyéb ágában. Az irodalom és művészet kérdéseiben mint eddig, úgy ezentúl is szigorúan mellőzni fogjuk a pajlaskodást és klikk-szellemet. A mi megfelel a szép és nemes izlésnek, az mindig elfogulatlan méltatásra fog találni lapunkban. Mi magunk is azzal vélünk legjobb szolgálatot tenni az irodalomnak, hogy egy sor se jelenjék meg lapunkban, a mely az irodalmi mértéket meg nem üti. Közleményeink irodalmi színvonalának előkelősége kezdettől fogva legfőbb gondunkat képezte. El is értük vele azt, hogy a „Budapesti Hirlap” a legkifogástalanabb magyarsággal irt újság és mindenekfölött vezércikkei és tárczái irodalmi érték dolgában verseny nélkül állanak.

Tudósítások és hírek dolgában a leggazdagabb és legmegbízhatóbb forrásokkal rendelkezünk. E nemű közleményeink megválogatásánál mindig szem előtt tartjuk, hogy a legműveltebb és legkényesebb izlésű közönséget szolgáljuk. A valóságot, igazságot és ildomosságot soha sem áldozzuk fel a szenzációnak. Az erkölcsi tisztaság, a jó és nemes érzés tiszteltben tartásával a „Budapesti Hirlap” hű, szolgálatkész és

lelkiismeretes házi barátja óhajt lenni minden magyar uri háznak.

Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, fél-évre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy óra 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékről legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhetők következő czim alatt: **A Budapesti Hirlap kiadóhivatalának. IV. ker., kalaputoza 16. sz.** Az egész lürdő-évad alatt előfizetőink kívánságára a lapot bárhová utánuk küldjük, még akkor is, ha a nyáron át többször változtatnak tartózkodási helyet.

A „Budapesti Hirlap” jelenleg rendkívül érdekes két kötetes angol regényt közöl: **„DOKTOR KUPIDO”**, írta Broughon Rhoda. E regénynek április hó 1-sejéig a lapban megjelent részét (26 folytatás) az új előfizetők külön lenyomatban ingyen megkapják.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes vonat reg. 4 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor; b) Bukarest felé: délután 2 óra 34 perczkor **Vonatérkezések** a) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 14 perczkor; vegyes vonat este 8 óra 32 perczkor. q) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 55 perczkor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predeáról

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. márczius hó 18-án.

Román papirpénz à 20 frank	9:34	vétel 9:36	eladás
„ ezüstpénz à 20	9:28	„ 9:34	„
Napoleon d'or (aranypénz)	9:42	„ 9:44	„
Török lira	10:63	„ 10:66	„
Arany	5:52	„ 5:55	„
Orosz papirruble	128—	„ 129—	„

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllő megye részéről: **Horráth László** (Segesvár.)
Kis-Küküllőm. részéről: **Gyöngyössy István** (D.-Szt.-Márton).
Felelős szerkesztő: **Kis-Tétényi Walther Béla**.
Lapfőlapadonos: **Harmath Lajos**.
Kiadó: **Alexi könyvnyomdája**.

H I R D E T M É N Y E K.

Hirdetmény.

Az alábbirt egyház az Almásmező és Felső-Szombatfalva községben és határán lévő fekvőségeit 3 évre haszonbérbe adja; a versenyezni kívánók felhivatnak 10% bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatot folyó évi márczius 31-én délelőtti 10 óráig az egyházigazgatás czimezve, az egyháziroda 34. h. sz. a. beadni. A haszonbéri feltételek, a 2. jószágtestek leírása, az egyházirodában a délelőtti hivatalos órákban betekinthetők.

(96) 1—8 A brassói görög nemzeti egyház.

Sz. 1309.—1890.

Pályázati hirdetmény.

Brassó megye hétfalusi járás községei részére összesen 8 erdőri állomás szerveztetett, melyeknek betölthetése végett ezennel pályázat hirdettetik, és pedig:

1. Hosszufalu község részére két erdőri állomás egyenként 300 frt összes járandósággal.
2. Csernátfalu község részére egy erdőri állomás 300 frt összes járandósággal.
3. Tütrkös község részére egy erdőri állomás 300 frt összes járandósággal.
4. Bácsfalu község részére egy erdőri állomás 300 frt összes járandósággal.
5. Tatrang község részére egy erdőri állomás 300 frt összes járandósággal.
6. Zajzon község részére egy erdőri állomás 300 frt összes járandósággal.
7. Pürkerecz község részére egy erdőri állomás 300 frt összes járandósággal.

Felhivatnak mind azok, kik ezen állomások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy az 1879. évi erdő-törvény 38. §-ában előirt kellekekkel felszerelt folyamodványokat 1890 év **április hó 15-éig** alólírt hozannival bizonyosabban adják be, mivel elkésztett érkezett folyamodványok nem fognak tekintetbe vétetni.

Hosszufalu, 1890. márczius 11-én.

(90) 3—3 **Henter Gábor,**
főszolgabíró.

A legjobb

Brünni szöveteke

szállítja eredeti gyári áron a

SIEGEL-IMHOF

finomposztó-gyár Brünnben.

Egy elegáns

tavaszi vagy nyári férföltönyre

elég egy szelvény 3.10 meteres, azaz 4 bécsi rőf hosszúságban.

Egy szelvény ára:

- ◀ 4:80 frt. közönséges ▶
- ◀ 7:15 frt. finom ▶
- ◀ 10:50 frt. finomabb ▶
- ◀ 12:40 frt. legfinomabb ▶

valódi juhgyapjuból.

Továbbá nagy választékban kaphatók: selyemmel átszőtt kamgarnok, felöltőkre való szövetek, Loden vadászok és turisták számára, Peruwien és Dosking posztók szalonöltönyöknök, előírás szerinti posztók hivatalnokok számára, mosható czéernaszővetek férfiak és gyermekek számára, valódi Piqué mellényszövetek, stb. stb.

Jó áruért a pontos szállítáért kezesség vállalattik. (57) 9—40

Minták ingyen s bérmentve.

PSEPHOFER J.-féle

(20) 10 - 12

gyógyszertár Bécsben

Singerstrasse 15. sz. „Zum goldenen Reichsapfel.”

Vértisztító labdacok,

ezelőtt »egyetemes labdacok«, neve alatt mivel csakugyan igen sok oly betegség létezik, melyben e labdacok csodás hatásuka fényesen bebizonyították.

Évtizedek óta ezen labdacok általában igen el vannak terjedve, számtalan orvos rendeli azt, s alig akad család, melyben ezen kitűnő háziszertől ne volna egy kis készlet 1 doboz 15 labdacossal 21 kr., 1 tekercs 6 dobozzal 1 frt 5 kr.; bérmentetlen utánvétel mellett megküldéssel 1 frt 10 kr.

A pénz előleges beküldése mellett, bérmentes megküldéssel együtt 1 tekercs labdac 1 frt 25 kr., — 2 tekercs 2 frt 30 kr., — 3 tekercs 3 frt 35 kr., — 4 tekercs 4 frt 40 kr. 5 tekercs 5 frt 20 kr., 10 tekercs 9 frt 20 kr. (1 tekercsnél kevesebb nem küldetik szét)

Kéretik határozottan Pserhofer J.-féle vértisztító labdacokat kérni s arra ügyelni, hogy a dobozok tetején lévő felírás minden dobozon a használati utasításban látható Pserhofer J. névalírással el legyen látva és pedig veres nyomásban.

Fagy-balzsam, Pserhofer J.-tól, 1 tégely 40 kr., bérmentes megküldése 65 kr.

Keskeny utifü-nedv, hurut, rekedtség, görcköhögés stb. ellen. 1 palaczk 50 kr.

Amerikai köszvény-kenőcs, 1 forint 20 kr.

Por lábizzadás ellen. Egy dob z ára 50 kr., bérmentes megküldés mellett 75 kr.

Golyva-balzsam, 1 üvegce 40 kr., bérmentes megküldéssel 65 kr.

Élet-essencia (prágai cseppek), megromlott gyomor, rossz emésztés ellen. Egy üvegce 22 kr.

Angol csoda-balzsam, 1 üveggel 50 kr., egy ks üveggel 12 kr.

Fiaker-por, köhögés stb. ellen. 1 dobozzal 35 kr., bérmentes megküldéssel 60 kr.

Tannochinin-hajkenőcs, Pserhofer J.-tól, a legjobb hajnövesztő szer, 1 szelencze 2 frt.

Egyetemes tapasz, STEUDEL tanártól, sebek ellen jónak bizonyult háziszert. Egy tégely 50 kr., bérmentes megküldéssel 75 kr.

Egyetemes tisztító só, BULLRICH A. W.-tól. Kitűnő háziszert megzavart emésztés minden következményei ellen

Egy csomag ára 1 frt.

Az itt felsorolt készítményeken kívül, valamennyi az ausztriai lapokban hirdett bel- és külföldi gyógyászati különlegesség készleten tartatik, s minden esetleg raktáron nem lévő czikk kívánatra pontosan s legutányosabban beszerezetik.

◀ **Postai küldemények az összeg beküldése, nagyobb megrendeléseknél utánvétel mellett a leggyorsabban eszközöltetnek.**

A pénz előleges beküldése mellett (legcélszerűbben postautalvány mellett) a viteldi sokkal kevesebbe kerül, mint az utánvétel mellett való küldésnél.